وعده ترامپ در شبکه‌های اجتماعی در هفته گذشته مبنی بر استفاده از «تمام قدرت اقتصادی ایالات متحده برای تقویت اقتصاد مجارستان» در صورت پیروزی مجدد اوربان، برای رأی‌دهندگان این کشور قانع‌کننده نبود

شکست اوربان زنگ خطر برای نفوذ سیاسی رئیس جمهوری آمریکا در اروپا را به صدا درمی‌آورد؟

شکست انتخاباتی ترامپ در بوداپست

گزارش

با وجود حمایت‌های گسترده جریان راست و تلاش‌های هماهنگ برای حفظ ویکتور اوربان در قدرت، از جمله نفوذ سیاسی ایالات متحده در دوران دونالد ترامپ، پیتر ماگیار رهبر حزب «تیسا» در مجارستان، توانست اکثریت را در انتخابات سراسری کسب کند و به حاکمیت ۱۶ ساله اوربان پایان دهد.

در همین چهارچوب، جی‌دی ونس معاون رئیس‌جمهور آمریکا، یک ماه پس از برگزاری کنفرانس محافظه‌کاران آمریکا (CPAC) در بوداپست و در میانه جنگ با ایران برای کارزار انتخاباتی به نفع ویکتور اوربان به این شهر رفت.

علاوه بر این، در ژانویه نیز چهره‌های شاخص راست‌گرا اروپا، از جمله جورجیا ملونی نخست‌وزیر ایتالیا و مارین لوپن رهبر جریان راست افراطی فرانسه، پیام‌های حمایتی مشابهی ارسال کردند. هربرت کیکل از حزب آزادی اتریش نیز اعلام کرد: «بادی میهن‌پرستانه در سراسر اروپا در حال وزیدن است.» اما این موج، دست‌کم در این مورد، در جهتی که آنان انتظار داشتند پیش نرفت.

شکست ویکتور اوربان شوکی جدی به این شبکه سیاسی وارد کرد. اوربان با وجود سال‌ها، تغییرات گسترده قانون اساسی، فساد ساختاری و تسلط بر رسانه‌ها، قوه قضائیه و سایر نهادهای عمومی، در نهایت شکست خورد. این تحول که به رهایی نسبی جامعه مجارستان از این ساختار انجامید، شوکی جدی به جناح راست اقتدارگرای اروپا وارد کرده است.

واقعیت این است که مجارستانِ اوربان نقش مهمی در تقویت و گسترش راست جهانی ایفا کرده است. این جریان در سال ۲۰۲۴ حدود یک‌چهارم کرسی‌های پارلمان اروپا را به دست آورد، در ایتالیا به قدرت رسید و در کشورهایی مانند فنلاند، سوئد، اتریش، اسلواکی و (تا همین اواخر) هلند وارد ائتلاف‌های حاکم شد یا از آنها حمایت کرد. این وضعیت باعث شده است که تصویر ذهنی اروپا پس از جنگ جهانی دوم به‌عنوان سنگر جهانی لیبرال، اکنون با چالش‌های جدی مواجه شود.

مجارستان در مسیر بازتعریف رابطه با بروکسل

ویکتور اوربان نخست وزیر سابق مجارستان، همراه با متحدانش تلاش کرد اتحادیه اروپا را از درون تغییر دهد، با هدف انتقال قدرت از بروکسل به پایتخت‌های ملی. یکی از ابزارهای این راهبرد، تأمین مالی گروه‌های پژوهشی و دانشگاهیان برای ترویج نسخه‌ای از راست گرایی بود. به گزارش نیویورک تایمز، برای سال‌ها حزب اوربان به سازمان‌هایی پول تزریق کرده است که کنفرانس برگزار و پژوهش‌هایی منتشر می‌کنند که از دیدگاه او از یک نظم جهانی محافظه‌کارتر حمایت می‌کند. اندیشکده «مؤسسه دانوب» و مؤسسه آموزشی «کالج ماتیاس کورووینوس» در مجارستان با دولت اوربان همسو بوده و از حمایت مالی آن برخوردار بوده‌اند.

یکی از محورهای مهم‌تر در دیدگاه او «MCC Brussels» است؛ اندیشکده‌ای که در سال ۲۰۲۲ با هدف مقابله با روایت‌های ضد مجارستانی در اتحادیه اروپا تأسیس شد. این مرکز به‌تدریج به محفلی مهم برای قانون‌گذاران و متفکران جریان راست اروپا تبدیل شده است تا گرد هم آیند و هماهنگ شوند. کارشناسان می‌گویند این نهاد نقش کلیدی در متحد کردن جریان‌های پراکنده‌ای دارد که در حالت عادی بر منافع ملی خود تمرکز دارند، اما در اینجا به یک هدف مشترک نزدیک می‌شوند.

با این حال، پیتر ماگیار در جریان کارزار انتخاباتی اعلام کرده بود که می‌خواهد مجارستان یک شریک قابل اعتماد در ناتو و اتحادیه اروپا باشد. به گزارش الجزیره، ماگیار شامگاه یکشنبه در برابر جمعیت گفت: «امروز مردم مجارستان به اروپا گفتند بله» و وعده داد که «نظارت‌ها و توازن قدرت» و «فرآیند دموکراتیک» را به کشور بازمی‌گرداند؛ مأموریتی که آن را «بسیار بزرگ» توصیف کرد. در همین راستا انتظار می‌رود مجارستان روابط عادی خود را با بروکسل دوباره برقرار کند.

حمایت از اوکراین یا سیاست بی‌طرفی؟

ویکتور اوربان بارها بر سر جنگ در اوکراین با همتایان خود در اتحادیه اروپا دچار اختلاف شده، اتحادیه اروپا را متهم کرده است که قصد دارد مجارستان را به درگیری با روسیه بکشاند. در همین راستا احتمالاً نخستین آزمون پیتر ماگیار تصویب وام ۹۰ میلیارد یورویی برای اوکراین خواهد بود. اتحادیه اروپا این وام را در دسامبر گذشته برای سال‌های ۲۰۲۶ و ۲۰۲۷ تصویب کرد. مجارستان، به همراه جمهوری چک و اسلواکی، از مسئولیت مالی آن معاف است. مقام‌های بروکسل انتظار دارند ماگیار اجازه دهد این پرداخت‌ها انجام شود و هرگونه تلاش بیشتر برای مسدود کردن حمایت از اوکراین را کنار بگذارد. به گفته جولیا پوچه، کارشناس حاکمیت قانون در مرکز مطالعات سیاست‌گذاری اروپا، هیچ نشانه‌ای وجود ندارد که ماگیار قصد ادامه کارشکنی در این وام را داشته باشد. او پیش‌بینی می‌کند که این طرح تا پایان ماه مه، پس از یک دوره انتقالی، تصویب شود.

با این حال ناظران معتقدند که ماگیار الزاماً فردی طرفدار اوکراین تلقی نمی‌شود. یک دیپلمات اتحادیه اروپا گفته است که انتظار ندارد دولت جدید مجارستان تغییری ۱۸۰ درجه‌ای در سیاست خود نسبت به اوکراین ایجاد کند، بلکه احتمالاً همچنان رویکردی محتاطانه نسبت به همسایه خود خواهد داشت. در همین راستا، انتظار می‌رود دولت ماگیار موضعی «بی‌طرفانه» نسبت به اوکراین اتخاذ کند.

این به آن معناست که مجارستان احتمالاً در آینده در ارسال تسلیحات مشارکت نخواهد کرد، اما در عین حال با حمایت اتحادیه اروپا و ناتو از اوکراین نیز مخالفت نخواهد کرد. به گفته این کارشناس حقوقی، این به این دلیل است که ماگیار چندان طرفدار روسیه نیست.

زنگ خطر برای جمهوری‌خواهان و راست جهانی

شکست ویکتور اوربان ضربه‌ای مهم به جاه‌طلبی‌های سیاست خارجی دونالد ترامپ محسوب می‌شود. به گزارش واشنگتن پست، با وجود حمایت برخی مقام‌های دولت آمریکا از رهبر مجارستانی، سقوط او نشان‌دهنده محدودیت‌های نفوذ ایالات متحده است و می‌تواند هشداری برای حزب جمهوری‌خواه در انتخابات میان‌دوره‌ای باشد.

برای سال‌ها، حکومت ویکتور اوربان به‌عنوان یک منبع الهام برای محافظه‌کاران آمریکایی مطرح بود؛ تا جایی که استراتژیست محافظه‌کار استفان بانون او را «ترامپ قبل از ترامپ» نامید. اکنون شکست سنگین انتخاباتی او پس از حمایت غیرمعمول و پررنگ ترامپ، محدودیت‌های نفوذ سیاست خارجی رئیس‌جمهوری آمریکا را نشان می‌دهد.

ویکتور اوربان در طول ۱۶ سال قدرت، بوداپست را به یک مرکز جهانی اندیشه محافظه‌کار تبدیل کرد؛ با تأمین مالی اندیشکده‌ها و باز کردن درهای شهر به روی آمریکایی‌هایی که دیدگاه‌های ضد مهاجرتی و بسیار محافظه‌کارانه او را داشتند، در حالی که ساختارهای حکومتی را نیز بازطراحی کرد تا قدرتش را تثبیت کند.

اوربان سال‌ها به محافظه‌کاران آمریکایی توصیه می‌کرد که کنترل نهادهای کشورشان را به دست بگیرند. او یک‌بار در نشست «کنفرانس اقدام سیاسی محافظه‌کاران» گفت: «رسانه‌های خودتان را داشته باشید» و تأکید کرد این تنها راه مقابله با «جنون چپِ مترقی» است.

بعدها، او به یکی از چهره‌های دردسرساز برای اتحادیه اروپا و ناتو تبدیل شد؛ به‌گونه‌ای که مواضعش در برخی موارد سیاست‌های دونالد ترامپ را تقویت می‌کرد، از جمله در چهارچوب‌بندی تلاش‌ها برای کمک به اوکراین به‌عنوان اقدامی «صلح‌طلبانه» و «ضد جنگ».

ترامپ نیز این حمایت را متقابلاً پاسخ داد؛ او معاون رئیس‌جمهور خود جی‌دی ونس را هفته گذشته برای کارزار انتخاباتی به نفع ویکتور اوربان اعزام کرد، مجارستان را از فشارهایی که به دیگر کشورهای اروپایی برای کاهش وابستگی به انرژی روسیه وارد می‌شد مستثنا کرد و به مردم مجارستان گفت اگر نخست‌وزیرشان را دوباره انتخاب کنند، در واشنگتن یک دوست تضمین‌شده خواهند داشت.

وعده ترامپ در شبکه‌های اجتماعی در هفته گذشته مبنی بر استفاده از «تمام قدرت اقتصادی ایالات متحده برای تقویت اقتصاد مجارستان» در صورت پیروزی مجدد اوربان، برای رأی‌دهندگان این کشور قانع‌کننده نبود. جی‌دی ونس به شبکه فاکس نیوز گفت: «ما نرفتیم چون فکر می‌کردیم او به‌راحتی برنده می‌شود. رفتیم چون فکر می‌کردیم حمایت از کسی که سال‌ها از ما حمایت کرده کار درستی است. از باختش ناراحتم. مطمئنم با نخست‌وزیر بعدی مجارستان هم خوب کار خواهیم کرد. این سفر بد نبود، چون ارزش دارد از افراد حمایت کنیم حتی اگر همیشه برنده نشوند.»

اما برخی صداهای ضد ترامپ در حزب جمهوری‌خواه گفتند تلاش او برای حمایت از اوربان شکستی قابل‌توجه بوده است. دان بیکن، نماینده جمهوری‌خواه از ایالت نبراسکا گفت: ترامپ و ونس با رفتن و تبلیغ برای یک نامزد در یک دموکراسی دیگر، «هنجارها را شکستند» و این کار را دخالت نامناسب در یک دموکراسی دیگر» توصیف کرد. او در مصاحبه‌ای افزود: «این کار درست نبود و بعد هم شکست خوردند. این یک حرکت دو برابر احمقانه بود و فقط به ما آسیب می‌زند.»

رود درهر، یک چهره برجسته محافظه‌کار که ونس او را «دوست واقعی و فردی مهم در مسیر اولیه رشد سیاسی‌اش» توصیف کرده بود، نوشت: «شکی نیست که ما محافظه‌کاران ملی‌گرا و مسیحی محور یک شکست بزرگ خورده‌ایم.» با این حال، او تأکید کرد که این شکست را لزوماً شکست الگوی پوپولیسم ملی‌گرایانه ترامپ نمی‌داند.

با این حال، جانشین او پیتر ماگیار نیز از نظر فرهنگی محافظه‌کار است و ممکن است همچنان برخی هم‌پوشانی‌های سیاسی با گروه‌های آمریکاییِ مرتبط با رقیب او وجود داشته باشد.

توانایی ایران در تهدید کشتی‌ها با پهپادها و مین‌های کم‌هزینه، مایه ناامیدی ترامپ شده است. او ماه گذشته اذعان کرد که چنین حملاتی «صرف‌نظر از میزان شکست» ادامه خواهد یافت

واشنگتن پست تحلیل کرد؛ چگونه جغرافیا تسلط ایران بر تنگه هرمز را تقویت می‌کند؟

کارت برنده ایران

ترجمه

یک هفته پس از آنکه ایالات متحده و ایران اعلام کردند عبور کشتی‌ها را تحت توافق آتش‌بس دوهفته‌ای تسهیل خواهند کرد، تردد کشتی‌ها از تنگه هرمز همچنان محدود است. در عوض، تنش‌ها تشدید شده است. پس از آنکه ایران اعلام کرد کشتی‌ها باید با نیروهایش هماهنگ باشند - و در برخی موارد، عوارض بپردازند - دونالد ترامپ، روز یکشنبه اعلام کرد که ایالات متحده اجازه ورود و خروج کشتی‌ها به بنادر ایران نمی‌دهد و به این ترتیب فشار بر آتش‌بس شکننده‌ای که از قبل وجود داشت، افزایش یافت.

حتی با اینکه واشنگتن به دنبال فشار اقتصادی بر ایران است، تهران یک مزیت قدرتمند را حفظ کرده است: جغرافیا. در طول شش هفته درگیری، ایران با مین‌گذاری و استفاده از آسیب‌پذیری ناشی از زمین، عملاً تمام ترافیک در تنگه را متوقف کرده است. حتی تحت محاصره ایالات متحده، این عوامل به ایران اجازه می‌دهد تا به اعمال نفوذ بر اینکه چه کسی و با چه ریسکی از آن عبور می‌کند، ادامه دهد.

این خطر، بیش از هرگونه بسته شدن رسمی، مانع عبور کشتی‌ها می‌شود. طبق داده‌های کپلر، از زمان آتش‌بس، روزانه به طور متوسط تنها هفت کشتی از این تنگه عبور کرده‌اند، در حالی که پیش از جنگ بیش از ۱۳۰ کشتی تردد می‌کردند. لارس جنسن از شرکت مشاوره حمل‌ونقل کانتینری وسپوچی ماریتایم مستقر در کپنهاگ گفت: «در عمل، آتش‌بس مطلقاً هیچ تغییری در وضعیت [تنگه] ایجاد نکرده است. به هیچ وجه.»

در اینجا به این موضوع می‌پردازیم که چه چیزی تنگه هرمز را تا این حد بحرانی کرده و چگونه جغرافیای آن همچنان این بن‌بست را تعریف می‌کند.

پیش از جنگ، تنگه هرمز حدود ۲۰ درصد از جریان نفت جهانی، تقریباً ۲۰ میلیون بشکه نفت در روز و ۲۰ درصد از تجارت جهانی گاز طبیعی مایع را تسهیل می‌کرد. این تنگه «تنها خروجی دریایی» از خلیج فارس است و آن را به یک گلوگاه حیاتی تبدیل می‌کند.

پالایشگاه‌های کلیدی نفت در خط ساحلی تنگه و خلیج فارس قرار دارند. حتی در زمان صلح، تنها چند کشتی می‌توانستند همزمان عبور کنند که باعث می‌شد کشتی‌های دیگر در صف بایستند یا در نزدیکی لنگر بیندازند و خوشه‌هایی از اهداف آسیب‌پذیر ایجاد کنند. آب‌های کم‌عمق این تنگه، کشتی‌ها را مجبور می‌کند از دو مسیر باریک (هرکدام با عرض حدود دو مایل) عبور کنند. این امر، کشتی‌ها را در برابر حملات موشکی و قایق‌های کوچک بشدت آسیب‌پذیر می‌کند.

خدمه‌هایی که از این تنگه باریک عبور می‌کنند، باید نگران مین‌های دریایی نیز باشند که می‌توانند به محض تماس یا در صورت تشخیص حرکت منفجر شوند. فرانک گالگانو، دانشیار جغرافیا و محیط زیست در دانشگاه ویلانووا، گفت: «مین‌ها به همان اندازه که یک مسأله واقعی هستند، یک مسأله روانی نیز هستند.» او افزود پاکسازی مین‌ها از خطوط ناوبری چندین هفته طول خواهد کشید.

سپاه پاسداران انقلاب اسلامی ایران روز پنجشنبه اعلام کرد کشتی‌هایی که از این تنگه عبور می‌کنند باید از اطراف جزیره لارک، در سواحل این کشور، تغییر مسیر دهند، چراکه خطوط اصلی ناوبری به دلیل وجود مین‌های دریایی در معرض خطر هستند. این تغییر مسیر همچنین به ارتش ایران اجازه می‌دهد تا کشتی‌ها را تحت نظر داشته باشد و برای عبور عوارض دریافت کند.

خط ساحلی ناهموار تنگه، همچنین مکان‌هایی برای پنهان شدن کشتی‌های کوچک تهاجمی فراهم می‌کند. زمین‌های مرتفع در امتداد ساحل ایران، نقاط دید واضحی را برای نظارت و شلیک موشک‌های کروز ضد کشتی فراهم می‌کند.

جزایر کوچک لارک همچنین می‌توانند برای پرتاب موشک به کشتی‌های عبوری مورد استفاده قرار گیرند. علاوه بر این، بندرعباس، شهری در دهانه تنگه هرمز، به ایران اجازه می‌دهد قایق‌ها و موشک‌های خود را مستقر و در عرض چند دقیقه ترافیک را رصد یا مختل کند. باسیل جرموند، استاد امنیت بین‌الملل در دانشگاه لنکستر، گفت: «در مجموع، جغرافیای هرمز، اهرم‌های ضد دسترسی و ممانعت از دسترسی منطقه‌ای ایران را با هزینه کم تقویت می‌کند.»

این تاکتیک‌ها، همراه با این واقعیت که کشتی‌هایی که از تنگه عبور می‌کنند معمولاً عظیم هستند و به آرامی حرکت می‌کنند، این گذرگاه را بسیار خطرناک می‌کند. کارشناسان دفاعی می‌گویند این کشتی‌ها تقریباً هیچ توانایی برای شناسایی تهدید ندارند. گالگانو گفت: «ایرانی‌ها به معنای واقعی کلمه درست بالای سر هستند. بنابراین شما تقریباً یک لحظه فرصت واکنش دارید.» توانایی ایران در تهدید کشتی‌ها با پهپادها و مین‌های کم‌هزینه، مایه ناامیدی ترامپ شده است. او ماه گذشته اذعان کرد که چنین حملاتی «صرف‌نظر از میزان شکست» ادامه خواهد یافت.

اگرچه از زمان اعلام آتش‌بس هیچ حمله‌ای به کشتی‌ها ثبت نشده، اما خطر به نیروی تعیین‌کننده‌ای تبدیل شده است که باعث توقف ترافیک می‌شود. کارشناسان می‌گویند حتی وقتی همه محاصره‌ها برداشته شوند، بازگشت ترافیک به سطح قبل از جنگ زمان خواهد برد. جرموند گفت: «این بسیار ساده است: شرکت‌های کشتیرانی تا زمانی که تهران توانایی خود را برای تهدید قابل اعتماد کشتیرانی تجاری در تنگه و خلیج‌فارس حفظ کند، همچنان از این تنگه اجتناب خواهند کرد.» پس از اعلام محاصره توسط ایالات متحده، ایران اعلام کرد در صورت تهدید بنادرش، واکنش نشان خواهد داد و این امر تنش‌ها را برای شرکت‌های کشتیرانی که از قبل برای عبور مردد بودند، تشدید کرد. در عین حال، سیستم عوارض تهران یک ریسک قانونی جدید را ایجاد کرده است: کشتی‌هایی که برای عبور ایمن به ایران پول می‌دهند، ممکن است به عنوان ناقض تحریم‌های ایالات متحده یا اتحادیه اروپا علیه ایران تلقی شوند و این امر باعث ترس بیشتر اپراتورها می‌شود.

با توجه به سردرگمی پیرامون وضعیت تنگه، اپراتورهای کشتیرانی همچنان در حالت انتظار و نظاره هستند. به گفته ویندوارد، تا روز دوشنبه بیش از ۷۰۰ کشتی هنوز در خلیج فارس گرفتار بوده‌اند.

شرکت کشتیرانی هاپاگ-لوید، غول کشتیرانی، روز چهارشنبه در بیانیه‌ای اعلام کرد: «وضعیت در اطراف تنگه هرمز همچنان بی‌ثبات است. بر اساس ارزیابی ریسک فعلی ما، در حال حاضر از عبور از این تنگه خودداری می‌کنیم.»

تحلیلگران می‌گویند برای اینکه ترافیک به حالت عادی برگردد، بخش کشتیرانی باید مطمئن شود که آتش‌بس پابرجا خواهد ماند و ایران به کشتی‌های در حال عبور حمله نخواهد کرد. جنسن گفت: «اگر کشتی خود را حرکت دهید و در نیمه راه کانال هرمز باشید و آتش‌بس نقض شود، خب، دریانوردان شما در موقعیت خطرناکی قرار می‌گیرند. بنابراین شما می‌خواهید قبل از اینکه حتی به رفتن به آنجا اعتماد کنید، شاهد یک آتش‌بس نسبتاً پایدار باشید.»

اما این اعتماد به نفس به یک تعادل ظریف بستگی دارد. جرموند در ایمیلی گفت به نفع ایران است که همچنان به محدود کردن عبور و مرور در تنگه ادامه دهد، که یکی از اهرم‌های باقی‌مانده آنها در جنگ است.

منبع: Washington Post

گزارش

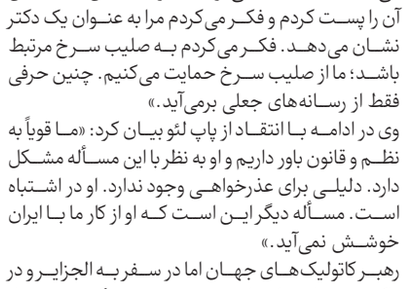

مواضع ترامپ در قبال پاپ نگرانی آمریکایی‌ها را از سلامت روان او افزایش داده است

مستبد دیوانه

واکنش‌ها به مواضع اهانت‌آمیز دونالد ترامپ رئیس‌جمهوری آمریکا علیه پاپ لئو همچنان ادامه دارد و در سرخط خبری و تحلیلی رسانه‌های بین‌المللی قرار گرفته است.

بسیاری از کاتولیک‌های ایالات متحده از حمله بی‌سابقه رئیس‌جمهوری این کشور به اولین پاپ آمریکایی نگران شدند و از انتشار تصویری از او در قامت حضرت مسیح(ع) انتقاد کردند.

پس از آنکه «دونالد ترامپ» پاپ لئو چهاردهم را به دلیل انتقاد از او و آغاز جنگ با ایران هدف حمله قرار داد، طیف سیاسی گسترده کاتولیک‌ها در ایالات متحده و حتی اسقف‌های متمایل به محافظه‌کار از حمله لفظی بی‌سابقه ترامپ به پاپ ابراز نگرانی کرده‌اند. پاپ لئو چهاردهم اولین آمریکایی به شمار می‌آید که رهبری کاتولیک‌های جهان را بر عهده گرفته است.

رئیس‌جمهوری آمریکا در اظهاراتی درباره انتشار پستی در تروث سوشال که او را به عنوان عیسی مسیح به تصویر می‌کشید، با عقب‌نشینی از انتشار آن عکس گفت: «من آن را پست کردم و فکر می‌کردم مرا به عنوان یک دکتر نشان می‌دهد. فکر می‌کردم به صلیب سرخ مرتبط باشد؛ ما از صلیب سرخ حمایت می‌کنیم. چنین حرفی فقط از رسانه‌های جعلی برمی‌آید.»

وی در ادامه با انتقاد از پاپ لئو بیان کرد: «ما قویاً به نظم و قانون باور داریم و او به نظر با این مسأله مشکل دارد. دلیلی برای عذرخواهی وجود ندارد. او در اشتباه است. مسأله دیگر این است که او از کار ما با ایران خوشش نمی‌آید.»

رهبر کاتولیک‌های جهان اما در سفر به الجزایر و در واکنش به انتقاد ترامپ نسبت به وی گفت: «من از اعلام پیام انجیل دوری نخواهم کرد، به آن پایبندم و از تهدیدهای ترامپ هم نمی‌ترسم.»

هری انتن، تحلیلگر ارشد داده‌ها در شبکه سی‌ان‌ان، با بررسی داده‌های نظرسنجی ماه مارس نشان داده است ترامپ تقریباً ۵۰ امتیاز کمتر از پاپ در بین مردم آمریکا محبوبیت دارد. انتن گفت: «می‌دانید، شاید رئیس‌جمهوری ترامپ به پاپ لئو چهاردهم حسادت می‌کند، زیرا این یک انفجار است. یک انفجار!»

او همچنین به نظرسنجی ماه گذشته ان‌بی‌سی نیوز اشاره کرد که نشان می‌داد پاپ ۳۴ امتیاز مثبت خالص در بین آمریکایی‌ها دارد، در حالی که ترامپ ۱۲ امتیاز منفی دارد. انتن گفت: «حتی نزدیک هم نیست.» این در حالی است که دونالد ترامپ در گفت‌وگوی تازه منتشر شده خود با روزنامه ایتالیایی «Corriere della Sera» به‌شدت از پاپ انتقاد کرده است. رئیس‌جمهوری آمریکا درباره پاپ لئو گفت: «او نمی‌فهمد و نباید درباره جنگ صحبت کند، چون هیچ درکی از آنچه در حال وقوع است، ندارد.» وقتی به ترامپ گفته شد که ملونی اظهارات او درباره پاپ را «غیرقابل‌قبول» خوانده، او همان عبارت را علیه ملونی به کار برد و گفت: «خود اوست که غیرقابل قبول است.»

در همین حال روزنامه نیویورک تایمز با اشاره به صحبت‌های نامعقول، بی‌سروته و رفتارهای غیرمتعادل رئیس‌جمهوری آمریکا، بویژه در هفته‌های اخیر خاطرنشان کرد: «رفتارهای دمدمی مزاج و اظهارات افراطی ترامپ، بحث سلامت روان او را حتی در میان حامیان و همکاران پیشین او دوباره زنده کرده است.» همزمان که دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری ایالات متحده تهدید به نابودی یک شبه تمدن ایران می‌کند و پاپ را هدف حمله لفظی خود قرار می‌دهد، حتی برخی از متحدان و مشاوران سابق او این سؤال را مطرح می‌کنند که آیا او به طور فزاینده‌ای نامتعادل شده است؟ برخی نیز او را «دیوانه» توصیف می‌کنند.

رفتار نامنظم و اظهارات افراطی رئیس‌جمهوری ترامپ در روزها و هفته‌های اخیر، بحث دیوانه بودن او را که یک دهه است در صحنه سیاست ملی مطرح می‌شود، تشدید کرده است. به نوشته رسانه آمریکایی، در واقع، مجموعه‌ای از اظهارات پراکنده، غیرقابل فهم و گاهی اوقات رکیک او که با حمله به پاپ لئو چهاردهم در روزهای گذشته تکمیل شده است، بسیاری را با این تصور مواجه کرده که او یک مستبد دیوانه و شیفته قدرت است. اگرچه کاخ سفید این ارزیابی‌ها را رد اما طغیان‌های رئیس‌جمهوری، سؤالاتی را در مورد رهبری آمریکا در زمان جنگ مطرح کرده است. دموکرات‌هایی که مدت‌هاست سلامت روان ترامپ را به چالش می‌کشند، درخواست‌های جدیدی را برای استناد به متمم بیست و پنجم قانون اساسی برای برکناری رئیس‌جمهوری از قدرت به دلیل ناتوانی مطرح کرده‌اند اما این نگرانی فقط توسط چپ‌گراها، کمدین‌های تلویزیونی یا متخصصان سلامت روان که از راه دور تشخیص می‌دهند، ابراز نمی‌شود بلکه این صداها در میان ژنرال‌های بازنشسته، دیپلمات‌ها و مقامات خارجی نیز شنیده می‌شود و از همه جالب‌تر، اکنون می‌توان آن را در جناح راست سیاسی در میان متحدان سابق رئیس‌جمهوری شنید. بنابر گزارش نیویورک تایمز، برخی از سؤالات در مورد سلامت روان ترامپ از سوی افرادی مطرح می‌شود که زمانی با او کار می‌کردند و اکنون به منتقد او تبدیل شده‌اند. «تای کاب» وکیل کاخ سفید در دوره اول ریاست جمهوری ترامپ، به تازگی گفت «رئیس‌جمهوری آمریکا مردی که آشکارا دیوانه است و رشته پست‌های اخیر خصمانه او در رسانه‌های اجتماعی سطح دیوانگی او را برجسته می‌کند.»

«استفانی گریشام» دبیر مطبوعاتی سابق کاخ سفید ترامپ، هفته گذشته به صورت آنلاین نوشت که «او به وضوح حال خوبی ندارد.»